

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, Ἰσιδώρας Ὁσίας, Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καί ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανών «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καί τό μετὰ τήν ΣΤ' ᾠδὴν Κοντάκιον καί Οἶκος καί Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τήν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατήλθες...». Ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ἡ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ὡραίας Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμῆτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεύς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον,

ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερύγων, ψάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλός Λόγος» τροπάριον· «Τήν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τήν ἐξέδραν ὅπου θά γίνη ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τήν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καί θυμίων τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Καί ψάλλεται τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καί ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τό Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καί τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται καί πάλιν ἀργῶς τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἄπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καί λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Γίνεται καί μικρά Συναπτὴ εἰς ἐκάστην Ὠδὴν μέ τὰς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετὰ τήν α' Ὠδὴν:	Ὅτι Σὸν τό κράτος ...
Μετὰ τήν γ' Ὠδὴν:	Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ...
Μετὰ τήν δ' Ὠδὴν:	Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος ...
Μετὰ τήν ε' Ὠδὴν:	Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται ...
Μετὰ τήν στ' Ὠδὴν:	Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς ...
Μετὰ τήν ζ' Ὠδὴν:	Εἴη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετὰ τήν η' Ὠδὴν:	Ὅτι ἡὐλόγηταί Σου τό ὄνομα ...

Ἀπὸ γ' Ὠδῆς: Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...» καὶ ἀμέσως ἡ δ' Ὠδή: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἄφ' στ' Ὡδῆς:

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος· «Τόν πρό ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἀντί Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐβελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις· «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρὶς).

Αἱνοι:

Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου.

«Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β' Χορός ψάλλει τό «Χριστός Ἀνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α' καί πάλιν ὁ β' Χορός καί οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό «Χριστός Ἀνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καί τοῦ Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α'

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καί ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β'

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑῖέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς
Σοι· Ἀλληλοῦῖα»

- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθὼς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος:

Τοῦ Πάσχα· «Τόν μέν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον:

Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν: «**Χριστός ἀνέστη**». Ὁ λαὸς «**Ἀληθῶς ἀνέστη**». Τό αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεὺς: «**Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει**». Καὶ ὁ λαός: «**Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν**». Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ· «Χριστός ἀνέστη...» (ὄλον).

Σημείωσις: Τὸ «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθὼς καὶ ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὡρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καὶ νῦν· «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καὶ εἴτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καὶ ἡ εὐχή· «Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

**Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης
καί τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου).**

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἶτα ψάλλεται τό «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοὺς στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

Ἑσπέρια:

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου· «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23ῃ Ἀπρ.) στιχηρά Προσόμοια· «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα:

Τοῦ Ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».

Καὶ νῦν:

Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἵπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετὰ τήν ἐκφώνησιν· «Εἴη τό κράτος...».

Ἀπόστιχα:

Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεία πέραξ τοῦ ναοῦ.

Δόξα:

Καί νῦν:

Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς...» καί πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμήν φαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθὼς καί κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικήν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καί τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὡρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί ἀκολουθοῦν των τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τό Σκῆπτρον καί τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειράν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καί τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καί ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καί θυμιατούς, περιστοιχίζουσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν φαλλόντων· «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἀγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό· «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ» καί ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τὰ Εἰρηνικά ἐντός τοῦ Ἱεροῦ καί λέγει τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καί ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τόν ναόν κατὰ τὰ Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν αὐτόν καί ἐπανέρχονται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα. Εἰς τήν Εἵσοδον ψάλλει τό «Φῶς ἱλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καί τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευόμενων τῶν Ἱερέων, εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ἱερέων καί Διακόνων. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, ἀφοῦ ψαλῇ ὑπό τοῦ Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασις σου», καί τῶν Ἱερέων ἐξελθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἱσταμένων κατὰ στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλων τό «Πάσχα ἱερόν», συμφαλλόντων τῶν Ἱερέων, καί ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τήν ἰδίαν σειράν ὡς προεγράφη, φαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καί ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετὰ τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καί ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν καί ἀνταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετὰ τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχάλινά αὐγά.

Ἡ αὐτή τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατεῖ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἡ μετατεθεῖσα ἐορτὴ

τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἦχος β΄.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετά τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τό Προκείμενον: «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου. «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 – 19), (ζήτηι τοῦτο τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἅπαξ) καὶ εὐθύς Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καὶ νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ἰδιόμελον: «Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ ὁμόειρμος τοῦ Ἁγίου: «Ὑπὲρ ἥλιον, ἐξήστραψεν...», ἀνά 4 μετὰ στίχων εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον: «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τοῦ Ἁγίου: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καὶ τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ὠδῆς, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ προσθήκη: «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου».

Ἀκολουθεῖ τό: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (τρὶς) καὶ τό: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τὴν ἡ' Ὠδὴν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων: «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως...» κλπ. καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου:

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκὶ ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου· «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας...». Εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» 4, τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδράν...» 4, μέστίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει». Τὰ 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων· «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα· τοῦ Ἁγίου «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...» Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρὶς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. **(Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)**

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Μετὰ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια· «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὀρθρον...». Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος· τοῦ Ἁγίου. «Κατ' ἐκείνον τὸν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11), ζήτηί τοῦτον τῷ Σαββάτῳ δ' Ἑβδομάδος Πράξεων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς, χῦμα), καὶ ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

3. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Τελεῖται καὶ ἐκ μεταθέσεως ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. **Ἦχος γ'.**

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν ὡς καὶ ἐχθές, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίου ὁσίου. Ἦχος δ΄.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β΄ 22 – 38) καὶ (Ἰωάν. α΄ 35 – 52).

5. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Ἐφραίμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς. Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἢ τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Ἰωάν. γ΄ 1 – 15).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰώβ τοῦ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν ὄρει Δομβοῦς. Ἦχος πλ. β΄.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας:

Ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καὶ ἡ Ἐκφώνησις· «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

Ἐσπέρια:

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».

Καὶ νῦν:

Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ): «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα:

Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασιν

	σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τό α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β' «Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καί εἰς τό γ' «Τοῦ ποταμοῦ τά ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».
Δόξα:	Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὅποιον ψάλλει ὁ β' Χορός, ἀκολουθῶς ὁ α' Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί πάλιν ὁ β' Χορός τό «Χριστός ἀνέστη...».
Ἀπόλυσις:	Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογικὴ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καί ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), Μεγάλη Συναπτὴ καί:

Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καί τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἄπαξ), ἡ αἵτησις καί ἡ οἰκεία ἐκφωνήσις.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναον κρήνην καί ζωηράν...».

Ἀφ' στ' Ὡδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρίς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Μετά τήν αἵτησιν τῆς ἡ' Ὡδῆς· «Τήν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...» καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ θ' Ὡδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἐξαποστειλάρια: Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καὶ τῆς Θεοτόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».

Αἶνοι: Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα· «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καὶ τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ὑδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερὸν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καὶ τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου· «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκακίου, Κοδράτου, Μαξίμου μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ' 11 – 16) καί (Ἰωάν. γ' 22 – 33).

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Ἑωθινόν Α'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Ἀπριλ. Περίπτ. Β' § 3, 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τήν Θ' τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καί ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καί τό α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολούθως εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια:

Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων...» 4 δευτεροῦντες τό α'.

Δόξα, Καί νῦν:

«Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

- Ἀπόστιχα:** Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστοῦ...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ...», Καί νῦν «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀντί τοῦ «Δι' εὐχῶν»:** «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί εὐθύς Δόξα, Καί νῦν «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρίς), Δόξα, Καί νῦν «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ')», Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α' ἤχου καί ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τά Τριαδικά «Ἁγίον ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν, (δῖς ἕκαστον).

¹ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὥρᾳ ὡς καί ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό: «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπό τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν καταλιμπάνεται τό «Ἅγιος ὁ Θεός...» καί ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, χῦμα καί ἀμέσως «Δόξα, Καί νῦν Παναγία Τριάς...».

Τά Εὐλογητάρια **καταλιμπάνονται** σήμερον.

- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον· αἶνει τόν Θεόν σου, Σιών». Στίχος: «Ὅτι ἐνίσχυσε τούς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τούς υἱοὺς σου ἐν σοί».
- Εὐαγγέλιον:** Τό Α' Ἑωθινόν (ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης) καί ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Ἑμμελῶς). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἄσσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στίχων καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (εἰ βούλει).
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς: «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων). Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Προτάσσεται, ὡς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δῖς) μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς: Τό α' τῆς ἑορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Θεολογῶν ἐβρόντησας...» καί τό β' τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
- Αἱνοί:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς: «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».

Δοξολογία: Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τά Εἱρηνικά.

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί τό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς...» (Α' Καθ. Ἰωάν. α' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Τῆς Κυριακῆς: «Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ...» (Ἰωάν. κ' 19 – 31)

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...».

Κοινωνικόν: «Ἐπαινέι Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν Θεόν σου Σιών».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...»

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τήν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τελεῖται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανέρχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρῳ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.*

10. ΤΡΙΤΗ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μωκίου ἱερομάρτυρος. Μεθοδίου καί Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Τά ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.*

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων) ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὡς ἀκολουθῶς:

(Τ.Μ.Ε. 23ης Ἀπρ., Περίπτωσις Δ΄, §§ 10 – 12
κατ' ἀναλογίαν).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Τά 3 μεθεόρτα· «Κόλποις μή λιπών...» καί τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου· «Νόμος ὁ ἐν γράμματι...».

Δόξα: «Εἰ καί Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας...».

Καί νῦν: Μεθεόρτον· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

- Δόξα:** «Τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως...».
- Καί νῦν:** Μεθέορτον· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!
τοῦ πυρός ὁ χόρτος...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα, Καί
νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου «Τῆς ἐν τῷ κόσμῳ...» Δόξα·
«Τά ἐκ παιδός σύμφυτά σοι...» Καί νῦν· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν
μαθητῶν...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ἑορτῆς τοῦ
Θωμᾶ). Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...».
- Καθίσματα:** α΄ στιχολογία: Τοῦ Ἁγίου· «Χριστῷ συσταυ-
ρωθείς...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Τῷ
φύλῳ τῶν Ἑβραίων...» (Κυριακή πρωΐ).
β΄ στιχολογία: τοῦ Ἁγίου· «Τήν καθεδρᾶν
εἵληφας...», Δόξα, Καί νῦν· Μεθέορτον «Ἰδὼν
μου τήν πλευράν, μή ἀπίσται μοι πλέον...»
(Πέμπτη πρωΐ).
Μετά τόν Πολυέλεον τοῦ Ἁγίου· «Ἵπηρετης
τοῦ λόγου...» Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς
«Ἰδὼν μου τήν πλευράν, καί τάς τρήσεις τῶν
ῥήλων...» (Κυριακή πρωΐ).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ῥῆγου.
Τό Προκείμενον· «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μή εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας...» (Ἰω. ι'
1 – 9) (13ῃ Νοεμβρίου).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῶμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ...».
Κανόνες:	Τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Θείοις δόγμασι τήν Ἐκκλησίαν...», Δόξα, Καί νῦν· ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὅτε Χριστόν ἐπέγνωκας...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...».
Αἵνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην...» (Α΄ Τιμ. στ' 11 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι' 9–16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου»

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Ἰσιδώρου μάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα: Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β´ Ἑβδ. ἐσπ.) καί 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (14ης Μαΐου) Δόξα· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καί νῦν· Τό α´ Θεοτοκίον τοῦ α´ ἡχου «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Ἀπόστιχα· Τά 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καί νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρίς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ: Ἀντί «Ἅγιος ὁ Θεός» «Χριστός ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ (τρίς). Καθίσματα· εἰς τήν α´ Στιχολογίαν τά 3 Ἀναστάσιμα καί εἰς τήν β´ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (δίζ) (Σαβ. Β´ Ἑβδ. πρωΐ). Εἴτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες· ὁ τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό Γ΄ Ὠδῆς τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ΣΤ΄ Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καί τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἴτα ψάλλεται ἡ Θ´ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ· «Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα» καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τά Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν...» καί «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τοὺς Αἶνους

3 Ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 3 τῆς Ἑορτῆς «Μετά τήν ἐκ τάφου». Δόξα, Καί νῦν· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἵσοδον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β' Ἐβδ. Πράξεων καί Σαβ. Β' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα». Κοινωνικόν «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ». «Χριστός ἀνέστη». «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, Πανηγυρίου ὁσίου. Ἦχος β', Ἑωθινόν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 7 καί τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...»,
Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καί ἡ Λιτή
τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτί-
κιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ
Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα
ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπα-
νομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων· «Τά μύ-
ρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νῦν· «Τῶν Μαθητῶν
σου ὁ χορός...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό
Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ
Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς
Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί
ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου,
Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θυμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἁμαρτίαν κόσμου.

«᾽Ω θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί ἄδης ἐσκυλεύθη.

«᾽Ω Πάσχα τό μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τριսυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια:

Προηγείται τό «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ὑψοῦτε Κύριον...» ὡς καί ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῶν Μυροφόρων «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι:

Τά 4 Ἀναστάσιμα: «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα:

Τό Β' Ἑωθινόν: «Μετά μύρων προσελθούσαις...».

Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ἅπαξ).

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν:

Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια:

«Ὅτε κατηλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἀντί τοῦ «Εἵδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων ...», τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος αγωνισαμένων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων καί τῶν ἐν λιμῷ καί δίψει τελειωθέντων Ποντίων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, κατὰ τήν γενοκτονίαν τοῦ Ποντιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρονίκου καί Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας Κύπρου.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πέτρου, Ἡρακλείου, Ἰουλίας, Χριστίνης μαρτύρων.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης. Μνήμη τῶν 13 ὁσίων Μοναχῶν μαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίου καί Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καί φυλακῆς πρὸς ἀπάρνησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τόν ἐπὶ τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπό τῶν Φράγκων λατινοδόξων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας εἰς Κάτω Πύργον.

(Τ.Μ.Ε. 21ης Μαΐου, Περίπτωσις Γ', § 6).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα:
«Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐσπέρια: Προοιμιακός.
Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» καί τά 3 Προσόμοια τῶν Ἀγίων· «Ὅπλον κραταιότατον...».
Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Πλουσίων δωρεῶν...».
Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τόν τάφον σου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Θεοστέπτων.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Σέλας φαεινότατον...».
Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα τῶν Ἀγίων· «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων, Δόξα τῶν Ἀγίων «Ἡ ἐκκλησία σήμερον...», Καί νῦν· τῶν Μυροφόρων «Ἡτήσατο Ἰωσήφ...» (ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῷ Σαββάτῳ των Μυροφόρων). Τρι-
σάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Εἰς τήν α΄ στιχολογίαν καί β΄ στιχολογίαν τά τῶν Ἀγίων καί τά τῶν Μυροφόρων (Σαββάτῳ Γ΄ Ἑβδ.). Μετά τόν Πολυέλεον τό Κάθισμα τῶν Ἀγίων (δίς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ὑψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου...».
- Στίχος:** «Διά τοῦτο ἔχρισέ σε».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9 – 16) (13ῃ Νοεμβρίου).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῡμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Θεοστέπτων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν).
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς (τῶν Μυροφόρων) καί ὁ τῶν Ἀγίων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τῶν Ἀγίων· «Τάς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...», Δόξα· «Τά μύρα θερμῶς...», Καί νῦν· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός...» (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων).

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων. Τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
Καταβασίαι:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάριον:	Τῶν Ἁγίων· «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καί τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ Πεντηκοσταρίου 4 καί τά 4 Προσόμοια τῶν Ἁγίων· «Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ...».
Καί νῦν:	Τῶν Μυροφόρων· «Ἦλθον ἐπὶ τό μνημεῖον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», «Ταῖς Μυροφόροις...». «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς...» (Πρ. κστ' 1, 12 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μή εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς...».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Βασιλίσκου μάρτυρος, Μαρκέλλου καί Κόδρου μαρτύρων. Ἦχος γ'. Ἑωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατηλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα·
«Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα γ' ἤχου 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ...» εἰς 3.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομώντος...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς «Ἐπί τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καί νῦν· «Ναός καί πύλη...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἐκπλήσσω τῇ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσαν...».

Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καί νῦν· «Τήν ὠραιότητα...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Ἐξαποστειλάρια: Τοῦ Πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τοῦ Παραλύτου «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος...».

Αἵνοι: Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου· «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη...» 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τοῦ Παραλύτου: «Κύριε τόν Παράλυτον...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Δοξολογία: Μεγάλη· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 – 42).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 – 15).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως Παρθένε...».
Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...»
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Δ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων, Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφόρου.

24. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου. Συμεών τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Κυριακοῦ ὁσίου, τοῦ παρά τήν Εὐρύχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Δ' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Τρίτη Δ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κελεστίνου μάρτυρος

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 8ης Μαΐου, § 4, 5, 6, κατ' αναλογίαν).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τήν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά τῆς ἑορτῆς προσόμοια· «Πάρεστιν ἡ μεσότης...» 3 καὶ τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε...».
Δόξα: Τοῦ Προδρόμου· «Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν...».
Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν...».
Δόξα: Τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...».
Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...», Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

- Καθίσματα:** Τά τοῦ Προδρόμου καί τά τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Τό Προκείμενον· «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τοῦ Προδρόμου· «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ζ' 17 – 30) (24ῃ Φεβρ.).
- «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».**
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...» (ζῆτει Δόξα εἰς τόν Στίχον στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ).
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Προδρόμου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Προδρόμου. Τό Κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...», τό Κάθισμα τοῦ Προδρόμου· «Ἐπεφάνη σήμερον...» Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Τῆς σοφίας τό ὕδωρ...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θάλασσαν ἔπηξας...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...», τοῦ Προδρόμου· «Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε...» καί πάλιν· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...».
- Αἱνοί:** Τά τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια· «Ἡ σοφία καί δύναμις...» καί τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Τήν πανσεβάσμιον κάραν...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵσοδον:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ στόματος...» (Β΄ Κορ. δ' 6 – 15) (ζήτει τῇ ΙΕ΄ Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης...» (Ἰω. ζ', 14 – 30).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».
Ἀντί τοῦ «Εἵδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἵη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Κάρπου καὶ Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Σεργίου μάρτυρος καὶ Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Ἑλικωνίδος μάρτυρος.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Θεοδοσίας Ὁσιομάρτυρος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
 Κοντάκιον : «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καί
 τῆς Σαμαρείτιδος ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου
 Ἰδιόμελα· «Ἐπὶ τήν πηγὴν ἐπέστη...» 3.
 Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Παρά τό φρέαρ τοῦ
 Ἰακώβ...».
 Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον του δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεο-
 πάτωρ...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τό Ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε ἀνελθὼν
 ἐν τῷ Σταυρῷ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα·
 «Πάσχα Ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
 Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὡς ὤφθης ἐπὶ γῆς...».
 Καί νῦν: Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστά-
 σεως...» Δόξα, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορ-
 τῆς...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τριάδα Θεαρχικὴν δοξά-
 σωμεν...», Δόξα, Καί νῦν τό τῆς Λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ἀγαλλιᾶσθω
 σήμερον φαιδρῶς...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπο-
 λυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...» καί τά Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἀντί Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», τῆς Σαμαρείτιδος· «Σαμάρειαν κατέλαβες...» καί τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης παραγέγονας...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα:

Τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...».

Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα ...».

Δοξολογία:

Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν:

Τοῦ Πάσχα.

- Ἀπολυτίκια (μετά τήν Εἴσοδον):** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...»,
«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα
καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ια' 19 – 30).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας...» (Ἰω. δ' 5 – 42).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου...».
- Κοινωνικόν:** «Σῶμα Χριστοῦ...»
- Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:** «Χριστός ἀνέστη...».
- «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σήμερον τελεῖται τό μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ε' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ε' Ἐβδ. Ἰωάννου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου Μονῆς Δαλμάτων.

31. ΤΡΙΤΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.